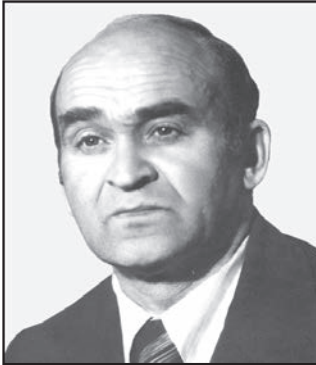

ПАМ'ЯТІ О.Г. БОГАЧЕНКА

5 січня 2026 р. пішов у засвіти Олексій Георгійович Богаченко, справжній Патоновець і Людина з великої літери. Олексій Георгійович ніколи не боявся приймати виклики долі, сміливо змінювати свій життєвий шлях. Він народився в Казахстані 21 квітня 1940 р. В 1963 р. Олексій Георгійович закінчив Київський інститут інженерів цивільної авіації і отримав диплом інженера-механіка з технічної експлуатації літаків та двигунів. Після 2-х років роботи на кафедрі аеродинаміки цього інституту Олексій Георгійович в 1965 р. пішов звідти і на 60 наступних років пов'язав своє подальше життя з Інститутом електрозварювання ім. Є.О. Патона. Під керівництвом академіка Б.І. Медовара він багато років працював у відділі фізико-ме-

талургійних проблем електрошлакових технологій на різних інженерних посадах, а згодом керував цим відділом протягом 9 років.

На початку 2000-х Олексій Георгійович перейшов працювати головним науковим співробітником у відділ зварювальних матеріалів. Роботи, які він очолював, а саме розробка нових економнолегованих сталей для виробництва ефективного литого бурового інструменту та створення композитних графітованих електродів для промислових електродугових сталеплавильних печей були визначені як перспективний напрям електрометалургії.

Олексій Георгійович був талановитою людиною і відмінним організатором. Причому він вмів організувати не тільки других, а і, в першу чергу, самого себе. Не маючи профільної металургійної освіти, він за 6 років роботи в інституті вже в 1971 р. підготував і захистив кандидатську дисертацію, а в 1984 р. — докторську. Він є автором понад 400 наукових праць, серед яких монографії, авторські свідоцтва та патенти на винаходи в галузі електрошлакових технологій і спеціальної електрометалургії. Ним підготовлено чотири кандидати технічних наук.

Його основні наукові та технологічні дослідження присвячені проблемам отримання та переробки великотоннажних листових злитків високоміцних легованих сталей ЕШП для виробництва товстолистового прокату, що використовується у суднобудівній та інших галузях промисловості. Ці роботи вплинули на розвиток найважливіших напрямів вітчизняного і світового ЕШП.

Олексія Георгійовича завжди відрізняли самовіддана праця та високий професіоналізм при вирішенні численних складних науково-технічних проблем. Він гідно представляв ІЕЗ ім. Є.О. Патона та нашу країну за кордоном при пусках різного обладнання, на міжнародних симпозиумах і конференціях. Багато виконаних ним наукових розробок широко застосовуються в промисловості, сприяють становленню військово-промислового потенціалу України і отримали високу державну оцінку. Він є кавалером ордена Трудового Червоного Прапора, лауреатом державних премій УРСР, СРСР, премії Ради Міністрів СРСР та премії ім. О.Ф. Трегубенко. В 2015 р. йому було присвоєно вчене звання професора, а в 2019 р. — почесне звання заслуженого діяча науки і техніки України.

Олексій Георгійович був сильною людиною і фізично, і морально. Вже в досить солідному віці, після операцій на серці він продовжував тренуватися зі штангою в спортивному залі ІЕЗ ім. Є.О. Патона. На початку війни, в лютому 2022 р., він охороняв наш інститут. Коли було треба їхати в Запоріжжя, під обстріли, він завжди був першим. Друзі та колеги пам'ятатимуть Олексія Георгійовича як добру, чуйну та щирю людину, здатну завжди прийти на допомогу, дбайливого батька та діда.

*Колектив ІЕЗ ім. Є.О. Патона,
Редакція журналу «Сучасна електрометалургія»*